

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/136/2018
Identifikačné číslo spisu: 1116223723
Dátum vydania rozhodnutia: 21.11.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Katarína Beniačová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1116223723.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloletú K., narodenú XX. októbra XXXX, bývajúcu u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom v Bratislave, Vázovova 7/A, dieťa rodičov - matky K., trvale bývajúcej v D., toho času bývajúcej v D. a otca X., bývajúceho I., zastúpený Advokátskou kanceláriou Consiliaris, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Ružová dolina 8, o udelenie súhlasu na vyst'ahovanie maloletej, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 3 P 212/2016, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 7. novembra 2017 sp. zn. 11 CoP 151/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 25. novembra 2016, č. k. 3 P 212/2016-91 udelil matke súhlas s vyst'ahovaním maloletej K., nar. XX. októbra XXXX. (ďalej iba „maloletá“), do Rakúskej republiky (výrok I.), vyslovil predbežnú vykonateľnosť rozsudku (výrok II.) a rozhodol, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania (výrok III.) Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 35 a § 43 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov, vecne tým, že mal preukázané, že rodičia maloletej sa nezhodnú v otázke jej vyst'ahovania mimo územia Slovenskej republiky, preto je nutné, aby o nej rozhodol súd. Po vykonaní dokazovania mal preukázané, že matka maloletej má v Rakúsku vhodnú pracovnú príležitosť, prostredníctvom ktorej aj naďalej bude schopná zabezpečovať potreby maloletej. Na základe výsluchu maloletej konštatoval, že maloletá je na vyst'ahovanie pripravená, prostredie do ktorého sa má nast'ahovať pozná, pretože s matkou často navštevuje Viedeň. Vychádzajúc z týchto skutočností dospel k záveru, že vyst'ahovaním maloletej nedôjde k žiadnemu neželanému zásahu do jej práv a právom chránených záujmov a matke súhlas na jej vyst'ahovanie udelil. Podľa ustanovenia § 233 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“) vyslovil predbežnú vykonateľnosť rozsudku, aby maloletá mohla začať v druhom polroku školského roka 2016/2017 navštevovať školu v Rakúsku. O trovách konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len

„C.m.p.“)

2. Krajský súd v Bratislave na odvolanie otca rozsudkom zo 7. novembra 2017, sp. zn. 11 CoP 151/2017 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa § 387 C.s.p. a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že námietky otca týkajúce sa porušenia jeho procesných práv postupom súdu prvej inštancie, tým, že vo veci udelenia súhlasu s vystaňovaním maloletej do zahraničia mal na pojednávani 25. novembra 2016, konal s Advokátskou kanceláriou Consiliaris, s. r. o., ako s právnym zástupcom otca, ktorý však plnomocenstvo na zastupovanie tejto kancelárii udelil až 9. januára 2017, sú nedôvodné. Poukázal na to, že návrh matky na udelenie súhlasu s vystaňovaním maloletej bol podaný v konaní vedenom pod sp. zn. 3 P 162/2015 o návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia vo veci zverenia maloletej do jej starostlivosti a úprave práv a povinností rodičov k maloletej na čas do rozvodu manželstva rodičov. Matka rozšírila (zmenila) tento návrh aj o návrh na udelenie súhlasu na vystaňovanie maloletej do Rakúskej republiky. V uvedenom konaní otca na základe plnomocenstva z 11. marca 2016 zastupovala Advokátska kancelária Consiliaris, s. r. o., ktorú okrem iného splnomocnil na zastupovanie vo všetkých úkonoch súvisiacich s presadzovaním jeho práv v súdnom konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej do rozvodu a vo veci predbežného opatrenia, ako aj na všetky úkony s tým súvisiace. Tejto advokátskej kancelárii súd prvej inštancie zaslal zmenený návrh matky a vyzval ju, aby sa k nemu, ako právny zástupca otca, vyjadrila. Na pojednávani konanom 11. novembra 2016, súd prvej inštancie návrh na udelenie súhlasu na vystaňovanie maloletej do zahraničia vylúčil na samostatné konanie. Advokátska kancelária Consiliaris, s. r. o., ako právny zástupca otca nenamietala, že otca v tejto veci nezastupuje a zobrala na vedomie termín pojednávania v tejto veci určený na 25. novembra 2016, neprítomného otca zastupovala, vyjadrovala sa v jeho mene k veci. Podľa názoru odvolacieho súdu, otec bol v konaní riadne zastúpený, advokátska kancelária bola oprávnená za neho konať na základe splnomocnenia zo dňa 11. marca 2016. Odvolanie otca vyhodnotil ako účelové, snažiace sa zmariť konanie, závery súdu prvej inštancie považoval za správne a v celom rozsahu sa stotožnil s obsahom jeho rozsudku. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 C.m.p.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal otec dovolanie, ktoré odôvodnil ustanovením § 420 písm. f/ C.s.p. tvrdiac, že nesprávnym procesným postupom mu súd znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Rovnako, ako v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie, aj v dovolaní namietal, že v konaní o udelení súhlasu na vystaňovanie maloletej do zahraničia nebol v čase rozhodovania súdu prvej inštancie riadne právne zastúpený. Poukázal na to, že nepriamo túto skutočnosť potvrdil aj súd prvej inštancie na pojednávani 25. novembra 2016, keď žiadal od jeho právneho zástupcu plnomocenstvo na zastupovanie jeho osoby v predmetnom konaní. Ten uviedol, že si nebol vedomý potreby nového splnomocnenia, a že ho dodatočne súdu predložil. Súd prvej inštancie však napriek uvedenému nedostatku pojednávanie otvoril a po vykonanom dokazovaní návrhu matky vyhovel. Dovolaateľ ďalej uviedol, že ak by aj pripustil, že jeho právny zástupca konal na základe splnomocnenia z 11. marca 2016, jeho konanie nemohlo vyvolať žiadne účinky, lebo konal podľa splnomocnenia vo veci, ktorej predmetom bola úpravy výkonu práv a povinností k maloletej na čas do rozvodu a nie udeleniu súhlasu s vystaňovaním maloletej. Navrhol, aby dovolací súd uznesenie (správne rozsudok - pozn. dovolacieho súdu) Krajského súdu v Bratislave pod č.k. 11 CoP 151/2017 podľa § 449 C.s.p. zrušil.

4. Matka vo vyjadrení k dovolaniu otca uviedla, že sa v celom rozsahu stotožňuje s názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého otec udelil plnú moc Advokátskej kancelárii Consiliaris, s. r. o. riadne, poverená kancelária v jeho mene uskutočňovala všetky procesné úkony súvisiace s konaním o udelení súhlasu s vystaňovaním maloletej a preto nebolo potrebné vyhotovenie ďalšej plnej moci. Poukázala na to, že otec v odvolaní, ani v dovolaní nenamietal, že by táto advokátska kancelária postupovala v rozpore s jeho procesnými právami, že by o prebiehajúcim konaní nevedel alebo, že by advokátska kancelária nesprávne tlmočila jeho názory a postoje, prípadne konala v ich rozpore. Navrhla, aby dovolací súd dovolanie otca ako nedôvodné zamietol.

5. Kolízny opatrovník maloletej sa dovolaniu otca nevyjadril.

6. Otec v replike k vyjadreniu matky zopakoval všetky argumenty, ktoré spomenul v dovolaní, na základe ktorých považoval podané dovolanie za opodstatnené. Okrem toho, uviedol, že súd prvej inštancie nepostupoval podľa ustanovenia § 161 ods. 1 a 3 C.s.p., keď v prejednávanej veci rozhodol skôr, než by odstránil procesný nedostatok podmienky konania a to doplnenie riadnej plnej moci na jeho zastupovanie Advokátskou kanceláriou Consiliaris, s. r. o.

7. Od 1. júla 2016 sa konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých riadia ustanoveniami zákona Civilného mimosporového poriadku. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Právna úprava v Civilnom mimosporovom poriadku týkajúca sa prípustnosti dovolania v civilných mimosporových konaniach (§ 76 C.m.p.) sa však nevzťahuje na konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 až § 122 C.m.p.), preto bolo potrebné posudzovať prípustnosť dovolania otca podľa ustanovení Civilného sporového poriadku.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie otca treba odmietnuť.

9. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom procese zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Ako už Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval vo viacerých skorších rozhodnutiach (por. napr. sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012, 7 Cdo 92/2012), dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie. Tejto mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 C.s.p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, je otázkou zákonnosti a jej riešenie patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

10. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (por. § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C.s.p., je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 C.s.p. v spojení s § 431 ods. 1 C.s.p. a § 432 ods. 1 C.s.p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

11. V danom prípade dovolateľ uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. V ustanovení § 420 C.s.p. je upravená prípustnosť dovolania z dôvodu existencie väd zmätočnosti. Vady zmätočnosti predstavujú v zákone taxatívne vymedzené prípady, ktoré predstavujú vážne procesné nedostatky, pre existenciu ktorých je potrebné rozhodnutie zrušiť bez ohľadu na to, či táto procesná vada mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Osobitne ale treba zdôrazniť, že pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 420 C.s.p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

13. Pre naplnenie dôvodu dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil účastníkovi konania realizovať jemu patriace procesné práva a zároveň 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Za porušenie práva na spravodlivý proces možno považovať taký postup súdu, ktorým sa znemožnila, odňala alebo sťažila realizácia tých procesných práv, ktoré účastníkovi civilného súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov, čím bola zmarená možnosť jeho aktívnej účasti na konaní.

15. Pod pojmom nesprávny procesný postup súdu je potrebné rozumieť taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. V tomto zmysle sa pod postupom súdu myslí nielen postup senátu a predsedu senátu (sudcu), ale aj úkony iných pracovníkov súdu, pokiaľ sa tento nesprávny postup následne prejavil v nesprávnom rozhodnutí súdu tak, že súd nesprávny postup vyhodnotí ako porušenie práva na spravodlivý proces.

16. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že matka návrhom z 26. novembra 2015 žiadala o nariadenie predbežného opatrenia vo veci zverenia maloletej do jej starostlivosti a domáhala sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej a určenia povinnosti otca platiť výživné na čas do rozvodu jej manželstva s otcom maloletej. Konanie o tomto návrhu bolo vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 3 P 162/2015. Následne, pred nariadením prvého pojednávania v predmetnej veci, matka návrhom doručeným 1. júna 2016 zmenila svoj pôvodný návrh tak, že okrem zverenia maloletej do svojej starostlivosti a uloženia povinnosti otcovi platiť výživné, žiadala aby súd udelil súhlas na vystaňovanie maloletej do Rakúska. V súdnej veci sp. zn. 3 P 162/2015 bol otec právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Consiliaris, s. r. o., so sídlom v Bratislave na základe splnomocnenia zo dňa 11. marca 2016. Návrh matky na zmenu jej pôvodného návrhu bol tomuto právnomu zástupcovi otca doručený 13. apríla 2016. Prvé pojednávanie vo veci na súde prvej inštancie sa konalo 27. júna 2016, ďalšie dňa 24. októbra 2016. Na žiadnom z týchto pojednávanií sa otec nezúčastnil, prítomný bol jeho právny zástupca, ktorému súd prvej inštancie v uznesení o odročení pojednávania z 24. októbra 2016 na 11. novembra 2016 uložil povinnosť, aby do spisu doložil stanovisko k návrhu matky na udelenie súhlasu súdu s vystaňovaním maloletej do Rakúska. Na pojednávaní konanom 11. novembra 2016, ktorého sa otec nezúčastnil a bol na ňom prítomný len jeho právny zástupca, súd prvej inštancie vyhlásil uznesenie, ktorým rozhodol o vylúčení návrhu matky na udelenie súhlasu s vystaňovaním maloletej do Rakúska na samostatné konanie. Konštatoval, že neúčastou otca došlo k zmareniu možnosti rozhodnúť na tomto pojednávaní o predmetom návrhu, preto rozhodol o jeho vylúčení na samostatné konanie, ktoré začalo byť následne na súde prvej inštancie vedené pod sp. zn. 3 P 212/2016. V tejto veci bolo nariadené pojednávanie na 25. novembra 2016, na ktoré sa neustanovil otec, ale zástupca Advokátskej kancelárie Consiliaris, s. r. o. Ten bol vyzvaný súdom na predloženie plnej moci, ktorou na pojednávaní nedisponoval, uviedol, že si nebol vedomý nutnosti nového splnomocnenia a že ho dodatočne súdu doručí. Súd prvej inštancie na tomto pojednávaní vyhlásil rozsudok, ktorým návrhu matky vyhovel. Otec následne predložil plnomocnenstvo z 9. januára 2017, ktorým splnomocnil Advokátsku kanceláriu Consiliaris, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Ružová dolina 8 na zastupovanie jeho osoby v konaní o udelení súhlasu s vystaňovaním maloletej do Rakúska.

17. Podľa § 89 ods. 1 C.s.p. strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Zvolený zástupca sa nemôže dať zastúpiť, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

18. Podľa § 92 ods. 1 C.s.p. zástupcovi, ktorého si strana zvolila, udelí písomne splnomocnenie buď na celé konanie, alebo len na určité úkony.

19. Podľa § 163 ods. 3 C.s.p. Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodari nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví.

20. Podľa § 33 ods. 2 Občianskeho zákonníka veta prvá ak splnomocnenec pri konaní prekročil svoje oprávnenie konať za splnomocniteľa alebo ak niekto koná za iného bez plnomocenstva, je z tohto konania zaviazaný sám, ibaže ten, za koho sa konalo, právny úkon dodatočne bez zbytočného odkladu schváli.

21. Každá zo strán sporu, v prípade mimosporového konania účastník konania (§ 2 ods. 2 C.m.p.) sa môže dať v konaní pred súdom zastupovať (§ 89 ods. 1 C.s.p.). Ide o prejav realizácie základného práva na právnu pomoc v konaní pred súdmi vyplývajúceho z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Obsahová stránka zastúpenia je upravená v hmotnom práve, civilný sporový poriadok obsahuje ustanovenia týkajúce sa zastúpenia potrebné pre účely „procesu“. Okrem toho, že zastúpenie vzniká na základe zákona alebo rozhodnutia štátneho orgánu, vzniká aj na základe dohody o plnej moci. Zastúpenie na základe plnej moci ako právny vzťah medzi zástupcom a zastúpeným vzniká zmluvou, ktorú zákon nazýva „dohoda o plnomocenstve“ (§ 23 Občianskeho zákonníka). Dohoda o plnomocenstve je dvojstranný právny úkon medzi zástupcom a zastúpeným. Plnomocenstvo je však len jednostranný úkon zastúpeného (osvedčenie) určený predovšetkým na preukázanie existencie vzťahu zastúpenia a rozsahu zastúpenia tretím subjektom.

22. Aj procesné zastúpenie vzniká dohodou o plnomocenstve, civilný sporový poriadok vyžaduje, aby splnomocnenie bolo udelené písomne, je však potrebné rozlišovať udelenie splnomocnenia od jeho preukázania. V zásade sa vyžaduje, aby zástupca preukázal splnomocnenie pri jeho prvom procesnom úkone. Písomné splnomocnenie predstavuje procesnú podmienku konania v zmysle § 161 C.s.p. Absencia riadneho splnomocnenia je vždy odstrániteľným nedostatkom procesnej podmienky, ktorý od súdu vyžaduje uskutočnenie vhodných opatrení podľa § 161 ods. 3 C.s.p. Skoršia judikatúra súdov, ktorej závery sú použiteľné aj pri aktuálnej právnej úprave pripustila, aby zástupca preukázal oprávnenie zastupovať účastníka (stranu sporu) aj dodatočne. V tejto súvislosti možno dať do pozornosti rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod R 12/1985, ktorého právna veta znie: „Jestliže ten, kdo vystupoval v občanském soudním řízení jako zástupce účastníka, aniž se prokázal plnou mocí, předloží dodatečně ve lhůtě určené soudem plnou moc, je tím uvedený nedostatek zhojen a byly tak schváleny i ty úkony učiněné v řízení zástupcem účastníka, k nimž došlo před podpisem plné moci.“

23. Možno prisvedčiť dovolateľovi, že ak súd prvej inštancie na pojednávaní 25. novembra 2016 žiadal Advokátsku kanceláriu Consiliaris, s. r. o., aby predložila splnomocnenie na zastupovanie jeho osoby v konaní o udelení súhlasu s vystaňovaním maloletej, jeho postup sa mohol javiť ako odstraňovanie nedostatku procesnej podmienky konania a do času jej odstránenia nemal vo veci meritórne rozhodnúť (§ 163 ods. 3 C.s.p.). Avšak týmto postupom súdu prvej inštancie otcovi ako účastníkovi konania nebolo znemožnené realizovať jemu patriace procesné práva. Advokátska kancelária v konaní pred súdom prvej inštancie sa v mene otca zúčastňovala pojednávaní, plnila výzvy súdu, preberala súdne zásielky a vecne sa vyjadrovala k predmetu konania. Otec advokátskej kancelárii dodatočne splnomocnenie na zastupovanie udelil, kancelária v jeho mene podala riadne odvolanie, v ktorom nenamietal správnosť procesných úkonov, ktoré kancelária v jeho mene pred súdom prvej inštancie vykonala, ani netvrdil absenciu takýchto úkonov. Vychádzajúc z vyššie uvedeného ustanovenia § 33

ods. 2 Občianskeho zákonníka a citovanej právnej vety rozhodnutia R 12/1985 dovolací súd uzatvára, že dovolateľ neopodstatnene tvrdí, že sudy nižších inštancií mu nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a z týchto dôvodov dospel k záveru, že dovolanie otca maloletej proti rozsudku krajského súdu nie je podľa § 420 písm. f/ C.s.p. prípustné, preto ho ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

24. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

25. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.